02/05/2024

На Велики вторник бе изпълнено последното за тази година „Последование на Жениха“

На 30 април, вечерта на Велики вторник, за последен път тази година бе изпълнено „Последованието на Жениха“, което по залез слънце бе отслужено във всички храмове на Софийска епархия.

Това особено умилително великопостно богослужение бе съборно отслужено в катедралния храм „Св. вмчца Неделя“ и бе предстоявано от Негово Преосвещенство Белоградчишкия епископ Поликарп, викарий на Софийския митрополит, с когото съслужиха свещеник Никола Чочев, йеродякон Вартоломей и йеродякон Поликарп. Молитвено участие в покайното богослужение, чиято кулминация е изнасянето на иконата на Христовите страдания, взеха архимандрит Василий, протосингел на Софийска митрополия и архимандрит Евтимий, духовен надзорник на Епархията, ставрофорен иконом Николай Георгиев, председател на храма и свещенослужители от храмовото духовенство.

На певницата затрогващите покайни песнопения бяха изпълнени от сборна група духовници и певци, ръководени от ставрофорен иконом Кирил Попов.

В този ден Евангелието ни припомня едно от последните събития преди спасителните за нас страдания на Господ: за многоценното миро, което в искреното си разкаяние една грешница изляла върху главата на Спасителя (Мат. 26:6-13, Марк 14:3-9). Успяла да влезе в дома, където бил Христос, жената, носеща съд от алабастър с драгоценно миро, искала да засвидетелства почитта си към Него. В бързината, да не ѝ се пречи на доброто намерение, тя счупила съда, по-лесно да се разлее мирото. Скъпоценното миро струвало триста динария (Марк 14:5), затова някои възнегодували против нея: „защо е това прахосване?“, „мирото можеше да се продаде и парите да се раздадат на сиромаси“. А Христос им отговорил „сиромасите всякога имате при себе си, а Мене не всякога имате“, „тя извърши добро дело за Мене, като превари да помаже тялото Ми за погребение“. За това ѝ усърдие ще се разгласи по цял свят. Подобно на блудния син грешницата осъзнала греховете си и „дошла в себе си“.

По време на това трето по рода си чинопоследование се изпълнява впечатляващото църковно песнопение „Славата на Касиана“. То е дело на монахиня Касиана и е изключително по своята поетичност, произведение, написано в източно-невмената нотация.

С траурна тържественост бе изнесена от олтара иконата „Жениха“. Пред Честния образ на Страдащия Христос отново трикратно се поклониха първо епископът, духовниците, а после и миряните.

В края на вечерното богослужение епископ Поликарп се обърна към църковното събрание и дълго говори за ожесточението на сърцето, което обзема онзи, който затъва в грехове, и препятства любовта, която е животворна и спасителна за всеки човек. В него той каза още: „Идвайки в храма, стоейки на богослужение, ние всички имаме задължение не само да се молим, но и да се учим, защото домът Божий е място, което ни учи – как да се молим и как да общуваме с Бога. Това истинско общение е само тогава, когато знаем на Кого се молим, какъв е Той за нас и какви сме ние за Него. Нека винаги виждаме скритото, това, което Бог иска с нашата свободна воля да открием, и да тръгнем по Него и след Него. Необходимо е да сме в мир и да подражаваме на Христос в любовта, да се отърсим от всяко зло, да бъдем миролюбиви и добродушни, за да сме наистина във всичко Христови“.

Текст и снимки: Весела Игнатова

bg-patriarshia.bg